

ת"פ 1714/01/21 - מדינת ישראל ע"י ענף תביעות - משטרת ירושלים נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 1714-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד הנשיא שמואל הרבסט המאשימה	מדינת ישראל ע"י ענף תביעות - משטרת ירושלים
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד ס. ח'יר

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). בנוסף, הורשע בשתי עבירות של תקיפה סתם של בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

כתב האישום מתאר כי הנאשם והמתלוננת נשואים מזה כ-5 שנים ולהם ילד בן 3 שנים וילדה בת שנתיים.

האישום הראשון מתייחס ליום 27.12.20 בשעות הערב, אז התגלע בין הנאשם ואשתו ויכוח. בתגובה הנאשם התעצבן, צעק, השליך חפצים ושבר אותם.

בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר על פניה. המתלוננת נפלה על המיטה תוך שגוננה על פניה באמצעות ידיה.

הנאשם אחז בחוזקה באמות ידיה של המתלוננת, הרים והעמיד אותה מעל גבי המיטה ומשך אותה אל עבר היציאה מהבית במטרה להוציאה מהבית, כשהיא ללא כיסוי על ראשה ולבושה בחלוק. בתגובה, התנגדה המתלוננת בכך שהדפה את הנאשם, הזיזה את ידיה לצדדים והטילה את כובד משקלה לאחור.

בהמשך, תפס הנאשם את המתלוננת בשתי רגליה כדי למשוך אותה, והמתלוננת ניסתה להרחיקו תוך הזזת רגליה ואחזה בספה.

בהמשך, אחז הנאשם בשערות ראשה של המתלוננת וכך משך אותה לגובה. הוא הוריד אותה ארצה וחזר על כך מספר פעמים, ותוך כדי כך גרר אותה לעבר דלת הבית.

בעקבות המתואר, התנשפה המתלוננת, נחלשה ונשארה שרועה על הרצפה. בנה ניגש אליה ושאל אותה: **"אמא למה את על הרצפה, אמא למה את בוכה, אמא קומי אני אעזור לך לקום, את עצובה, את עצובה, אוי ואבוי לאבא"**.

בהמשך, הוויכוח בין המתלוננת והנאשם נמשך, והנאשם סטר למתלוננת על פניה תוך שאחז בכתפיה. המתלוננת נכנסה למטבח בבית, שם סטר לה הנאשם בחוזקה באזור אוזן שמאל וכתוצאה מכך, המתלוננת נפלה ארצה.

בהמשך למתואר, הגיעו הוריו של הנאשם לבית, צעקו וגערו במתלוננת. הנאשם אמר למתלוננת: **"למה את צועקת"**.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נחבלה המתלוננת ונותרו בגופה שריטות, אודם ושפשופים באמות ידיה ועל כפות ידיה, שריטות והמטומה בפניה, שפשופים בגבה וברגליה, שריטה בזרוע יד ימין, שריטות בצווארה, פצע שריטה במרפק יד ימין.

אישום שני מתייחס למועד כלשהו, חודש וחצי עובר להגשת כתב האישום, אז תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהצמיד אותה לארון בחדר השינה וסטר בפניה.

כתוצאה מכך, על פניה וצווארה של המתלוננת נשארו סימני אצבעות וידיים וכן סימנים אדומים.

האישום השלישי נמחק מכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון.

אישום רביעי מתאר כי ביום 11.8.18 או בסמוך לכך, בהיותה בחודש השישי להריונה, בעת שהותם בסלון ביתם, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, אז תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה. בהמשך, משך אותה הנאשם למטבח מכתפיה, שוב סטר לה בפניה וכתוצאה מכך נפלה המתלוננת ארצה, ואז בעט בה הנאשם בבטנה.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר ראשון מיום 18.8.21 מתאר כי הנאשם בן 35 שנים, נשוי ואב ל-2 ילדים. באותה עת שהה במעצר בית מלא בפיקוח אלקטרוני בדירה שכורה באבו גוש. טרם מעצרו התגורר עם משפחתו בשכונת צור באחר ועבד כנהג הסעות.

הנאשם הוא בן הזקונים במשפחה שבה 7 ילדים ומהווה לדבריו, מקור תמיכה ומנהלת אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, ללא מעורבות קודמת בפלילים.

הנאשם נולד וגדל בירושלים וסיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה. לאחר סיום לימודיו התיכוניים, למד במכללה למנהל תעודת מקצוע בתחום המחשבים, אך לאחר שלא הצליח להשתלב בתחום זה, עבד בתחום המלונאות במשך 8 שנים ובמשך 5 שנים לאחר מכן, עבד בחברת הסעות, עד למעצרו הנוכחי. בעתיד הוא שואף לפתוח עסק עצמאי בתחום הטלפונים הסלולאריים.

בשנת 2016 נישא לבת זוגו המתלוננת, ונולדו להם שני ילדים, כיום בני 3 ו-6. הנאשם תיאר קשר זוגי מורכב, אשר כבר מתחילתו עלו ויכוחים ואי הסכמות סביב אופי ניהול משק הבית ועניינים נוספים. מרבית העימותים היו מילוליים אך היו גם מספר מקרים בהם היו דחיפות הדדיות. עם זאת, האירועים המתוארים בכתב האישום, הם האירועים היחידים בהם המצב יצא משליטה והאלימות הפיזית הפכה לקשה ופוגענית. בשיחה עמו הוא הצליח לגלות הבנה מסוימת לבעייתיות שבהתנהלותו בהקשר הזוגי, תוך שנענה להצעת שירות המבחן להשתלבות בהליך טיפולי בתחום האלימות הזוגית.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, לקח אחריות על מעשיו וגילה הבנה מסוימת לחומרתו.

לדבריו, בעת ביצוע העבירות, חש תסכול גדול בשל השפלות ועלבונות מצד המתלוננת. הוא התקשה להכיל את דבריה ובשל כך איבד את עשתונותו ופגע בה באופן קשה. הוא תיאר כי נבהל מאוד ממעשיו והתנהגותו עומדת בפער לתפיסותיו ולהתנהגותו בדרך כלל. הוא הביע צער וכאב על הריחוק מאשתו וילדיו ונטה להציג עמדה קורבנית המתמקדת בעיקר במחירים הכבדים אותם הוא משלם בגין מעשיו.

בשיחת טלפון עם המתלוננת, הציגה בפני שירות המבחן עמדה מגוננת כלפי הנאשם וטענה שהאלימות כלפיה הייתה מזערית ונקודתית. תיארה בעיקר אלימות מילולית לאורך השנים, וטענה שהמקרים בכתב האישום הם חריגים להתנהלות הזוגית. מאז מעצרו, מתגוררת לבדה עם ילדיה ומתמודדת עם מציאות כלכלית קשה. בינה ובין הנאשם מתקיים קשר מיטיב וקרוב והיא רוצה לחזור לגור עמו יחד, אינה חוששת לחייה ובטוחה שההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע ומלמד.

לאחר שעמד על גורמי הסיכון והסיכוי, לאור לקיחת האחריות והבעת הצער והחרטה על מעשיו, המליץ שירות המבחן על תקופת ניסיון שבמהלכה יופנה הנאשם להשתלבות טיפולית במרכז לאלימות במשפחה, וישוב להתגורר עם בני משפחתו.

תסקיר מיום 10.1.22 מעדכן כי המרכז למניעת אלימות במשפחה תיאר כי הנאשם החל בתהליך הטיפול, הגיע באופן קבוע לפגישות ונעזר בטיפול להתבוננות על דפוסי והתגובות הבעייתיות שאפיינו אותו בעבר.

הוא שב לעבוד בתחום ההסעות ומתגורר עם משפחתו מוצאו והביע רצון לשוב לחיק משפחתו.

שיחה עם המתלוננת העלתה תמונה שונה מזו שהציגה קודם לכן. עתה, היא תיארה אלימות פיזית ונפשית, קשה ומתמשכת לאורך השנים מצדו של הנאשם. היא מסרה שגם כיום הוא מתנהל מולה בתוקפנות ומפעיל עליה לחצים רבים כדי שתצמצם בפני שירות המבחן את הפגיעה בה וכדי שתפעל ככל יכולתה לסייע לו בהליך המשפטי. לדבריה, במהלך השנים, הנאשם הושפע מלחצים רבים מצד בני משפחתו ועל כן הוציא את כעסיו ותסכוליו עליה ועל הילדים. כיום היא מתגוררת עם משפחת מוצאה והנאשם כמעט ואינו שואל לשלום ולשלום הילדים. היא ביטאה חשש מחזרה לחיים משותפים עמו כיום, לצד רצון ותקווה להמשך ניהול חייה לצדו, אך רק לאחר הליך טיפולי ושינוי מהותי בהתנהלותו ונענתה להמלצת שירות המבחן להשתתף בהליך הטיפול.

לפיכך, באותה עת, המליץ שירות המבחן על תקופת ניסיון נוספת.

תסקיר אחרון, מיום 11.4.22, מתאר כי הנאשם המשיך את השתלבותו במרכז למניעת אלימות במשפחה והקשר הטיפולי מהווה מקור תמיכה משמעותי ומסייע לו לחזק את בחירותיו, ולהבין לעומק את דפוסי ומניעיו.

הנאשם ציין כי בשל חוסר הוודאות לנוכח ההליך המשפטי, הוא מתקשה להתחייב למסגרות תעסוקתיות קבועות ובשל המתרחשות הרבה שעדיין קיימת עם המתלוננת, הגיש לאחרונה תביעת גירושין. הוא לא נמצא בקשר עם ילדיו, אך בכוונתו לחדש את הקשר עמם.

המתלוננת ביטאה בשיחה עם שירות המבחן כעס ותסכול בנוגע למצבה המשפחתי ומסרה כי הנאשם אינו עושה מאמצים להשתנות ולסייע לה בגידול הילדים. היא תיארה שיחות קשות שניהלה עמו לאורך החודשים האחרונים, אשר אופיינו בתוקפנות והאשמות מצדו. לפיכך, ניתקה עמו את הקשר והם מנהלים הליך גירושין. היא סיפרה כי היא מתמודדת עם מציאות קשה ומורכבת, ללא תמיכה משפחתית וכלכלית והאלימות הקשה שהפעיל נגדה בעבר משפיעה על מצבה הנפשי והגופני. היא שיתפה כי לאחרונה עברה הליך רפואי כתוצאה מאותה אלימות.

שירות המבחן סיכם שהנאשם משולב מזה תקופה ארוכה בטיפול ייעודי בתחום האלימות הזוגית, מצליח לשמור על יציבות ומחויבות ולאחר שהבין שהקשר עם המתלוננת אינו מיטיב, הוא פועל לסיום הקשר עמה. עם זאת, לנוכח העבירות החמורות, עמדותיו המצמצמות והקורבניות המקשות עליו להתחבר באופן מלא לחוויית הפגיעה באחר, ונזקקותו למסגרת ברורה ויציבה והרתעתית שתמחיש לו את חומרת מעשיו, **הומלץ על עונש מציב גבול והרתעתי בדמות מאסר בעבודות שירות.**

בנוסף, הומלץ על צו מבחן למשך שנה, שבה ימשיך את הקשר הטיפולי עם המרכז למניעת אלימות במשפחה, בליווי שירות המבחן אשר יהווה עבורו גורם מפקח ומציב גבול להתנהגות נורמטיבית ותקינה.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי עובדות כתב האישום מגלות נאשם אלים, אשר ביצע מעשי אלימות קשים וחמורים גם כאשר המתלוננת נשאה בבטנה את בתם המשותפת.

הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו והנזק הפוטנציאלי לעובר הוא חמור ביותר, ורק בנס לא אירע נזק לעובר.

ב"כ המאשימה עמדה על הערך החברתי המוגן בעבירות האלימות, על פערי הכוחות בתיקים מסוג זה, ועל הצורך בענישה שיש בה גמול והרתעה של ממש.

המאשימה טענה כי מתחם העונש בגין האישום הראשון נע בין 12 ל-24 חודשים, ולגבי כל אחד מהאישומים הנוספים - מתחם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

אשר לתסקירי שירות המבחן, אלה מתארים כי הנאשם נוקט בעמדה קורבנית, עסוק בעיקר במצבו, מתקשה להבין את דפוסי התנהלותו הבעייתיים ועשוי לפעול באופן פוגעני ואלים כלפי המתלוננת, אם לא תיענה לדרישותיו.

המתלוננת מציינת כי גם כיום הנאשם פועל כלפיה בתוקפנות ומפעיל עליה לחצים, מוציא עליה ועל הילדים תסכול וכעסים, ותיארה את ההשפעה על מצבה הנפשי והגופני כתוצאה ממעשיו, ואת אופיו המניפולטיבי, אשר יעשה הכל על מנת להקל בתוצאות ההליך המשפטי.

לבסוף, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם בחלקו התחתון של כל מתחם, ועתרה לגזור עליו מאסר שלא

יפחת מ-20 חודשים, מאסר מותנה משמעותי, פיצוי למתלוננת והתחייבות.

ב"כ הנאשם טענה כי בין האישומים קיימת זיקה המצדיקה לקבוע מתחם עונש אחד לגביהם.

לשיטתה, **מתחם הענישה נע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולא יותר מ-12 חודשים.**

הנאשם הגיע לתובנה לפיה תיקון הקשר הזוגי עם המתלוננת, אינו בר תיקון, ולכן פתח בהליך גירושין, לאחר שכל מאמציו לשיקום התא המשפחתי לא צלחו. על אף זאת, הוא נרתם להליך השיקומי, הגיע לקבוצות הטיפוליות וערך שינוי מהותי בדפוסי ואורחותיו.

הנאשם הוא אדם צעיר, ללא הסתבכות קודמת עם החוק. עובר לאירועים כאן, ניהל אורח חיים נורמטיבי, עבד ופרנס את המשפחה בכבוד. לאחר מעצרו, בשל חוסר יכולתו לעבוד, נקלע למצב כלכלי קשה והמתלוננת פתחה בהליך מזונות עוד לפני שהוא פתח בהליך הגירושין.

הנאשם היה עצור במשך 4 חודשים, ולאחר מכן באיזוק אלקטרוני, סך הכל- 9 חודשים.

הנאשם עבר הליך שיקומי טיפולי, התמיד בו ונתרם.

המתלוננת מדברת בכמה קולות. בדיון אחד, דיברה בשבחו של הנאשם, ובהמשך דיברה לרעתו ואלמלא היה הנאשם פותח בהליך גירושין נגדה, היינו שומעים "מנגינה אחרת".

תסקיר שירות המבחן אומר דבר והיפוכו. מצד אחד מצוין כי הנאשם נרתם להליך הטיפול, מצד שני ממליץ על הטלת עונש בדמות עבודות שירות ולא לוקח בחשבון את תקופת המעצר הארוכה מאוד שהנאשם היה נתון בה ולא נתן את המשקל הראוי להליך השיקומי.

לבסוף, ביקשה הסגורית לנהוג בנאשם במידת הרחמים, לתת משקל ראוי להליך הטיפול ולעובדה שהתגרש מהמתלוננת, ולהסתפק בצו פיקוח, מאסר על תנאי ובתקופת המעצר בה היה נתון.

הנאשם בדברו האחרון אמר כי לא בקלות הגיע להחלטה להתגרש מהמתלוננת, לאחר שהיו ביניהם בעיות שונות. הוא טען כי היא לא העריכה את מצבו, ובדבריה קיימות סתירות.

הנאשם אמר שהוא מתחרט על מעשיו, הוא עבר טיפול בשירות המבחן וביקש סליחה מהמתלוננת. הוא הוסיף כי עשה את כל מה שנדרש במסגרת הטיפול, אשר השפיע עליו לטובה ולמד מטעויותיו.

עוד הוסיף כי הוא מתגעגע לילדיו אשר אותם הוא לא רואה ומבקש לעבוד ולפרנס אותם, מה שאין באפשרותו לעשות מזה זמן, לנוכח המגבלות המוטלות עליו.

המתלוננת התייצבה בבית המשפט שלוש פעמים, לרבות בעת מתן גזר הדין.

בדין הראשון אליו הגיעה, ביום 31.5.21, מסרה שלא רצתה להגיש תלונה במשטרה, היא אוהבת את הנאשם והוא אוהב אותה. היא אמרה שהיא בטוחה שהוא מתחרט וביקשה שישוב לביתם, שכן הילדים שואלים עליו והיא זקוקה לו. בשלב זה, לאחר שהמתלוננת מסרה את הדברים הללו, הגיעו הצדדים להסדר הטיעון.

בהמשך, ולאחר שהנאשם הורשע על פי הודאתו, שבה המתלוננת לבית המשפט, ובדין מיום 24.4.22 מסרה דברים שונים: לדבריה, הנאשם לא מתחרט, היא עזרה לו על מנת שיוכל לסייע לה בכלכלה כי מצבה ומצב משפחתה קשה. כאשר הוא יצא מהמעצר הוא לא התעניין בה ובילדים, הוא ניצל אותה נפשית ופיסית והיום היא לא כשהייתה בעבר. עוד מסרה שהנאשם הסתיר ממנה את תביעת הגירושין שהגיש, הציג את עצמו כמתחרט, אך למעשה ניצל ורימה אותה ועל הפגיעה שפגע בה, לא תוכל לסלוח.

בדין האחרון, ביום 1.1.23, ספרה אשת הנאשם כי המצב השתנה בבית וכי הנאשם פתח דף חדש וברצונו לקיים חיים חדשים, חיי משפחה טובים ובכך הוא מתמיד.

הנאשם בדברו האחרון, סיפר כי הוא נוקט בדרך טיפולית, עזב את הסביבה הקרובה, התמודד עם קשיים כלכליים וברצונו להמשיך לשמור על משפחתו.

דין והכרעה

אלימות במשפחה היא רעה חולה שאת ביטוייה הקשים ואת מקרי הקצה שלה ניתן לראות בתקשורת לעתים קרובות מדי. כל אלימות היא קשה, פוגענית וחמורה, אך זו הבאה לידי ביטוי בתא המשפחתי קשה אף יותר, מאחר שהיא פוגעת באדם דווקא במקום שבו הוא אמור להיות מוגן, בטוח ושלווה- בביתו, בחיק משפחתו.

בית המשפט העליון התייחס לתופעה של אלימות כלפי נשים ולענישה הנדרשת בע"פ 669/12:

"קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה." (ע"פ 669/12 עמיאל נ' מדינת ישראל (מיום 19.4.12).

כתב האישום כולל שלושה אישומים שבהם הנאשם הורשע בעבירות תקיפה נגד המתלוננת. על אף ששלושת האישומים בוצעו בנסיבות דומות עד מאוד, הרי שמאחר שהאישום השלישי מתייחס לעבירות שבוצעו יותר משנתיים וחצי עובר לאירועים שבאישומים הקודמים, הרי שאקבע מתחם עונש אחד לאישומים 1 ו-2, אשר ביניהם קשר הדוק וניתן לראות בהן אירוע עברייני אחד שבו שני פרקים, ומתחם נפרד לאישום השלישי.

הערכים המוגנים בעבירות של תקיפת בת זוג הם ההגנה על כבוד האדם, הביטחון האישי והזכות לחיים ולשלמות הגוף. עבירות האלימות פוגעות לא רק בגופו של הנפגע, אלא גם בשלוותו, בנפשו וברוחו, וגם מכאן החומרה הרבה שבהן.

בכל אלה פגע הנאשם בנסיבות שבהן ביצע את העבירות.

נסיבות **האישום הראשון** מתארות אירוע מתמשך, אשר במהלכו הנאשם השליך חפצים ושבר אותם, סטר למתלוננת והפיל אותה על המיטה. בהמשך הוא אחז אותה בחוזקה והרים אותה במטרה להוציאה מהבית. המתלוננת התנגדה למעשיו של הנאשם, אך לא הצליחה לעצרו, והוא תפס אותה בשתי רגליה כדי למשוך אותה. בהמשך, הנאשם אחז בשערות ראשה של המתלוננת וכך משך אותה לגובה מספר פעמים. הנאשם הוסיף בהתנהגותו האלימה והאכזרית וגרר את המתלוננת.

המכות אשר הנאשם הפליא במתלוננת קשות ואכזריות.

דבריו של הבן הפעוט, הפונה לאמו השרועה על הרצפה ושואל אותה מדוע היא בוכה - מכאיבים ללב השומע, וודאי עדיין צורבים בלבה של אמו.

גם דבריו של הבן לא גרמו לנאשם לחדול מהאלימות, וגם לאחר שהבן נאלץ לראות את אמו כשהיא חלשה, מובסת וכואבת, המשיך הנאשם וסטר למתלוננת, אחז בכתפיה, וסטר לה בחוזקה באוזן שמאל, עד שהמתלוננת נפלה ארצה.

מעשיו של הנאשם גרמו למתלוננת חבלות במקומות שונים בגופה, ונגרמו לה שריטות בזרוע, בצוואר ובמרפק, אודם והמטומה בפניה ושפשופים בגבה וברגליה. תיעוד הפגיעות במתלוננת הוגש באמצעות תצלומים לבית המשפט.

האירוע התרחש במספר מקומות בבית, בחדר השינה ובמטבח, כאשר היה בידיו של הנאשם לחדול במספר הזדמנויות, אך הוא המשיך בדרכו במשך דקות ארוכות.

האישום השני מתאר אירוע אלימות נוסף שהתרחש בבית הנאשם והמתלוננת חודש וחצי קודם לכן, אז הנאשם הצמיד את המתלוננת לארון חדר השינה וסטר לה. גם הפעם נותרו בגופה סימנים - על פניה וצוואר נותרו סימני אצבעות וידיים וכן סימנים אדומים.

האירוע השלישי, התרחש כשנתיים ומחצה לפני המתואר באישומים הקודמים והוא מתאר כיצד הנאשם תקף את המתלוננת, בסטירות בפניה. עצמת הסטירות הייתה כזו, אשר כתוצאה מהן, המתלוננת נפלה ארצה. לאחר נפילתה ארצה, בעט הנאשם בבטנה, זאת כאשר המתלוננת בהריון.

מקרה זה קשה ונסיבותיו חמורות במיוחד, שכן האלימות האכזרית הופנתה למתלוננת בעודה הרה. מעבר לסטירות בפניה של המתלוננת ונפילתה ארצה, הנאשם בעט בבטנה, כאשר היא נושאת את תינוקם המשותף. בקלות רבה, בעיטותיו של הנאשם עשויות היו להביא למות העובר ולתוצאות קשות הרבה יותר.

קשה לשאת את הפגיעה העצומה ואת האכזריות שבבעיטות בבטנה של אישה הרה, ולכך יש משקל משמעותי בעת קביעת המתחם ההולם.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את הראיות שהוגשו לתיק, שקלתי את הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירות, תוך התחשבות בענישה הנוהגת, שוכנעתי כי **מתחם העונש ההולם לאישומים 1 ו-2, נע בין 7 ל-15 חודשי מאסר, נוסף לעונשים נלווים.**

מתחם העונש ההולם את האישום השלישי נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, נוסף לעונשים נלווים.

עמוד 7

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1986, בן 36 שנים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, ובכך לקח אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, על כל המשתמע מכך.

זוהי הרשעה ראשונה ויחידה לנאשם, אשר עד כה לא הורשע בעבירות אחרות.

ניכר כי מנעוריו הנאשם היה עסוק ברכישת מקצוע ותעסוקה ולאחר נישואיו למתלוננת עבד ופרנס את המשפחה, מבלי שהיו אירועים פליליים קודמים.

האירועים המתוארים בכתב האישום היוו פרשת דרכים בחיי נישואיהם של הנאשם והמתלוננת, ולאחר תחילת ההליכים כאן, הנאשם פתח בהליך גירושין.

תחילה הגיעה המתלוננת לבית המשפט, הביעה את סליחתה לנאשם על מעשיו ואת רצונה כי תושת עליו ענישה מקילה כדי שהוא יוכל לשוב לחיות עמה ולגדל את ילדיהם יחדיו, אך בהמשך חזרה בה מדבריה, הביעה את חששותיה עקב מעשיו של הנאשם ותיארה את הנזקים, הכאב והסבל שנגרמו לה בשל מעשיו האלימים.

בהמשך, הנאשם והמתלוננת לא חיו עוד יחד, וביניהם הליכי גירושין ועניינים נוספים אשר טרם הוסדרו.

עם זאת, על אף סיום יחסיהם הזוגיים, הנאשם השתתף בהליך טיפולי אשר אליו הופנה על ידי שירות המבחן. הגורמים המטפלים דיווחו כי הנאשם השתתף בטיפול כנדרש והנאשם תיאר כי הטיפול הועיל לו.

הטיפול הוא חשוב ומשמעותי, על אף שהנאשם והמתלוננת לא חיים עוד יחד, שכן הם הורים במשותף לילדיהם, והתקשורת ביניהם תימשך, ונראה כי הטיפול שיפר את דפוסיו שהיו אלימים עד כה- הן באירועים המתוארים בכתב האישום והן בתקשורת הקודמת בינו ובין המתלוננת, שהייתה בה אלימות מילולית, לדברי הנאשם והמתלוננת.

עם תום השלמת הליכי הטיפול, ציין שירות המבחן בתסקיר, כי כיום הנאשם מצליח לגלות הבנה למצבי סיכון עבורו וכיצד להימנע מהם וכי הקשר הטיפולי מהווה מקור תמיכה משמעותי עבורו.

עם זאת, ציין שירות המבחן, בסיום תסקירו האחרון, כי הנאשם עדיין מחזיק בעמדות מצמצמות וקורבניות המקשות עליו להתחבר באופן מלא לחוויית הפגיעה באחר, וכי הוא עדיין זקוק למסגרת ברורה, יציבה, והרתעתית שתמחיש לו את חומרת מעשיו והשלכותיהם הקשות, אך במקביל תאפשר לו להמשיך בהליך הטיפולי ולבנות את חייו.

כלומר, בבואי להתבונן על הליך השיקום שהנאשם עבר, ניכר שהנאשם אכן התגייס לטיפול והצליח להתבונן בדפוסיו הבעייתיים, אך עדיין עמדותיו ביחס למעשים שביצע בעייתיות ולא מדובר באדם שניתן לומר לגביו בפה מלא, שהוא אדם שונה בתכלית מהאדם שביצע את העבירות האלימות.

כראיה, שירות המבחן עדיין עמד על נזקקותו להמשך מסגרת ברורה ומרתיעה, אשר תמנע ממנו לשוב על מעשיו.

לשיטתי, לא זה השיקום המלא אליו כיוון המחוקק בסעיף 40 ד (א) לחוק העונשין, אשר מאפשר לבית המשפט לחרוג

ממתחם הענישה ההולם.

עם זאת, אין להתעלם משיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול, השתתפותו במפגשים טיפוליים במרכז למניעת אלימות במשפחה, הבנת חשיבות הצורך בטיפול ושינוי והתגייסות הנאשם לכך- ובכך התחשבתי בעת קביעת מיקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה ההולם.

בנוסף, התחשבתי בתקופת מעצרו של הנאשם ובתקופה בה היה עצור בתנאים, שלא בביתו, בה לא יכול היה לשוב ולהשתלב בתעסוקה, ואשר אין חולק כי עונש מאסר שייגזר עליו, ישוב וידחה את אפשרות השתלבותו.

נוסף על כל אלו, מתברר כי הנאשם ואשתו שבו לחיות יחד. כך לפי דבריה וכך דבריו.

משכך, ביקשתי משירות המבחן, אשר תסקירו האחרון מקורו בחודש אפריל 2022, לבחון שוב את המצב ולהגיש תסקיר משלים.

תסקיר זה מלמד כי הנאשם מצליח לווסת את תגובותיו ורגשותיו ונמנע מכניסה לסיטואציות בעייתיות אשר יכולות להוביל אותו להתנהגות אלימה ופוגענית.

המתלוננת עצמה, כך עולה מתסקיר שירות המבחן, מציינת כי היא מתוסכלת וכועסת על שהנאשם אינו עושה מאמצים להשתנות ולסייע לה בגידול הילדים והיא חובה עימו קשיי התקשרות והם מנהלים הליכי גירושין.

נוכח כל אלו, ממליץ קצין המבחן על הטלת עונש מציב גבול והרתעתי בדמות מאסר בעבודות שירות וזאת מאחר והנאשם עדיין מחזיק בעמדות מצמצמות וקורבניות המקשות עליו להתחבר באופן מלא לחוויית הפגיעה באחר.

גם תסקיר משלים זה אינו קולע להליך שיקום משמעותי, אם כי ישנה התקדמות אשר נכון ותביא להפחתה בעונשו של הנאשם, אם כי לא תביא לשינוי באיכותו של העונש. רוצה לומר, העונש צריך שיעמוד על מאסר של ממש, אך אורכו והיקפו, יהיו קטנים מאלו אשר נקובים במתחמי הענישה שצוינו לעיל.

התמונה השתנתה לאורו של התסקיר האחרון מיום 9.3.23. תסקיר זה מלמד כי הנאשם ממשיך בדרכו החיובית, אך אשתו עדיין חוששת במעט ממוטיבציה חיצונית. עם זאת, קצין המבחן חוזר ומדגיש כי לדעתו הנאשם מצליח להתבונן במעשיו השליליים וללמוד על טעויותיו תוך הפקת לקח מתאים.

ראיתי לנכון להשתמש בסמכות הנתונה לי על ידי החוק לחרוג ממתחם הענישה כלפי הצד המקל במקרה בו הנאשם השתקם או אם קיים סיכוי של ממש שישתקם.

ראיתי לפניי אדם צעיר ונטול הרשעות אשר חטא כמתואר, וכעת הוא חש כישלון צורב בשל מעשיו. תחושה זו לעיתים נובעת כתוצאה מסנקציה משפטית, ולעיתים, כפי שקרה וקורה במקרה דנן, היא נובעת מתהליך שעבר על הנאשם עצמו באמצעות ההליך המשפטי עוד בטרם נכתבה ה"שורה התחתונה" של גזר הדין.

שוכנעתי, וכך עולה גם מכתב האישום ומדבריו של הנאשם, כי בבסיס מעשיו של הנאשם עמדה חוסר מחשבה תחילה וכניעה לדחפיו..

אני סבור, לאור המפורט לעיל, כי ניתן להסיק שהנאשם עבר הליך של שיקום.

שיקום, ככל חזרה בתשובה, מקורו בהכרת החטא, בהכרת חומרתו ובתחושה כי מדובר בנקודת מפנה שממנה ואילך "ימריא" החוטא מעלה לדרך חדשה.

לטעמי, במקרה דנן, גוברים שיקולי השיקום על השיקולים שבאינטרס הציבורי. הנאשם עבר במסגרת ההליך הפלילי הקשור לתיק זה, חקירות ודיונים משפטיים שהציבו אותו אל מול המערכת. אני סבור, כי זה הזמן לפתוח לו פתח, ולו קטן, כדי להחזירו לתחום הנורמטיבי, לצידה של המערכת ולא לנגדה.

לאור כל אלו, נדמה כי עונשו צריך שיפחת מחלקו **התחתון** של מתחם הענישה ההולם, בשל שיקומו המוכח כפי שהובע לעיל וכפי שפורט על ידי שירות המבחן. אני ער לעובדה כי הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות משמעו פגיעה משמעותית בתעסוקתו המהווה חלק מהליך שיקומו, כפי שפורט לעיל, ועניין זה נשקל על ידי.

מי שנוטל גורלו בידו ומשתקם, יזכה כי בית המשפט ייטול את ידו ויסייע לו בכך בבחינת "הבא להיטהר מסייעין בידו".

על כל אלו, תוסף העובדה כי הנאשם שהה מספר חודשים במעצר בפיקוח אלקטרוני.

סוף דבר

סיכומו של דבר, לאחר שנתתי דעתי למכלול שיקולי הענישה, לשיקוליו של הנאשם ולכל העניינים שהובאו לפניי כנדרש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 10

1. 7 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת בניכוי ימי מעצרו, על פי חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות ובכפוף לה.
2. 3 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם על אחת מן העבירות בהן הורשע או על כל עבירת אלימות כלפי בת זוג, וזאת תוך שלוש שנים מהיום.
3. הנאשם יפצה את המתלוננת בסך של 2,000 ₪, וזאת עד יום 1.1.24.
4. הנאשם מתחייב בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות, וזאת תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו. הנאשם הבין את מהות ההתחייבות והסכים לה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ג, 25 יוני 2023, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.